

Kitab Yoèl lan Gréja Advent Dina Kaping Pitu Laodikia — Nomer Rolas

Jeff Pippenger

2025-12-17

Nomer Rolas

Kekarepanku yaiku ngatur paseksi kenabiané Yoèl kanthi cara mangkono, supaya paseksiné Yoèl bisa dimangertèni ana ing apa kang diucapaké lan ditindakaké déning Pétrus ing Pentekosta. Aku yakin yèn Kitab Suci cetha bab apa kang ditindakaké lan diucapaké déning Pétrus ing Pentekosta, nanging aku lagi ngudi mangertèni apa kang sacara kenabian dipratiyakaké déning Pétrus ing sajarah udan pungkasan, nalika panjenengané ngandharaké pesen Pentekosta minangka sawijining panggenepaning kitab Yoèl.

Pétrus minangka pralambang umat Allah kang isih kari, lan ora mung kagambar ing Pentakosta, nanging uga ing Kaisaréa Filipi ing Matius 16. Kaisaréa Filipi dumunung ing ayat telulas nganti limalas saka Daniel sewelas, telung ayat kang nyatakaké sawijining peperangan sing kapisan kasembadan sajrone jaman sajarah nalika Kaisaréa Filipi dijenengi Panium. Ayat telulas nganti limalas ndhisiki ayat nembelas, kang nandhai hukum Minggu ing Amerika Sarékat. Ayat sepuluh nandhai ambruké Uni Soviet ing taun 1989. Ayat sepuluh nganti nembelas saka Daniel sewelas makili taun 1989 nganti tumeka hukum Minggu, lan mangsa iku minangka “sajarah kang kasimpen” saka ayat patang puluh ing pasal kang padha.

Sajarah Sing Kapendhem ing AKSARA KANDEL

1798

Lan ing wektuné pungkasan ratu saka kidul bakal nyurung dhèwèké:

1989

Nanging para putrané bakal kasurung, lan bakal nglumpukaké pasukan gedhé akèh banget; lan ratu ing sisih lor bakal teka nglawan dhèwèké kaya prahara, karo kreta-kréta perang, lan karo para panunggang jaran, lan karo kapal akèh; lan dhèwèké bakal mlebu ing nagara-nagara, lan bakal mbrebet kaya banjir lan ngliwati. lan satemené siji bakal teka, lan mbrebet kaya banjir, lan nembus ngliwati: banjur dhèwèké bakal bali, lan bakal kasurung manèh, nganti tekan bètèngé.

2014 perang ing Raphia

Lan ratu ing sisih kidul bakal kagugah déning bebendu, lan bakal metu perang nglawan dhèwèké, iya iku nglawan ratu ing sisih lor; lan dhèwèké bakal nglumpukaké bala wong akèh banget; nanging wong akèh mau bakal kasrahaké marang astané. Lan nalika

dhèwèké wis nyingkiraké wong akèh mau, atiné bakal kaunggulaké; lan dhèwèké bakal ngrubuhaké pirang-pirang èwu wong, nanging dhèwèké ora bakal dadi santosa marga saka iku.

Peprangan Panium (Caesarea Filipi)

Awit ratu ing sisih lor bakal bali, lan bakal nglumpukaké wong akèh kang luwih gedhé tinimbang kang kapisan, lan temenan bakal teka sawisé sawetara taun karo bala tentara gedhé lan karo kasugihan akèh.

Ing mangsa iku bakal ana akèh wong padha nglawan ratu ing sisih kidul; mangkono uga para panggarong saka bangsamu bakal ngluhuraké awaké dhéwé supaya netepaké wahyu iku; nanging wong-wong mau bakal tiba.

Mulané ratu saka lor bakal teka, lan ngedegaké gundhukan pangepungan, sarta ngrebut kutha-kutha kang paling santosa bètèngé; lan balané kidul ora bakal bisa nahan, mengkono uga bangsa pilihané, lan ora bakal ana kakuwatan kanggo nahan.

Hukum Minggu ing AS

Nanging wong kang teka nglawan dheweke bakal tumindak miturut karepe dhewe, lan “ora ana siji waé kang bakal ngadeg” ana ing ngarepé dheweke; lan “dheweke bakal ngadeg” ana ing tanah kamulyan, kang bakal katumpes déning astané. Dheweke uga bakal mlebu menyang tanah kamulyan, lan akèh nagara bakal katumbang; nanging iki bakal uwal saka astané, yaiku Édom, lan Moab, lan para pangareping bani Amon. Dheweke uga bakal ngacungaké astané marang nagara-nagara; lan tanah Mesir ora bakal uwal. Daniel 11:40, 10–16, 41, 42.

Nalika Petrus kanthi profetik ana ing Kaisarea Filipi (Panium), lan Pentakosta iku wektu udan pungkasan, kang mapanakake dheweke ing “sajarah kang kasamaran” ing ayat patang puluh. Aku nduweni ancas ngrembug Perang Ukraina kang saiki, sing dilambangake ing ayat sewelas saka pasal sewelas, lan perang Panium kang bakal teka ing ayat telulas nganti limalas, kang nuntun marang Perang Donya Katelu, yaiku prastawa-prastawa lahiriah antarané taun 1989 lan undhang-undhang Minggu; nanging saiki kita lagi ngenali sajarah malaékat katelu wiwit 22 Oktober 1844 nganti dumadine sawijining gréja légal ing taun 1863.

Garis punika nggambaraken rawuhipun malaékat kaping tiga ing 9/11 (1844) dumugi dhateng undhang-undhang Minggu (1863). Undhang-undhang Minggu punika dipunlambangaken déning Proklamasi Emansipasi ingkang ngumumaken kabébasan, mila punika dados pralambang tumrap undhang-undhang Minggu nalika kabébasan dipuncabut. Kabébasan ingkang dipunproklamasèkaken déning présidhèn Républikan kapisan, nggambaraken kabébasan ingkang dipuncabut déning présidhèn Républikan pungkasan—ingkang miturut ramalan kasagedakaken badhé dados diktator nalika undhang-undhang Minggu.

“Nalika bangsa kita nganti mangka nglirwakake prinsip-prinsip pamaréntahané dhéwé kanthi netepaké hukum Minggu, Protestantisme ing tumindak iki bakal gandhèng tangan karo kepausan; iki ora liya kajaba maringi urip marang tirani kang wis suwé kanthi banget ngentèni kalodhangané kanggo njeblug manèh dadi despotisme sing aktif.” Testimonies, volume 5, 711.

742 SM iku minangka sajarah alpha sing miwiti ramalan wektu ing Yesaya pitu ayat wolu, kang nggayuh kasampurnan omega ing taun 1863. Ing taun 742 Ahaz, ratu saka karajan sisih kidul, yaiku Yehuda, lagi mlebu ing sawijining Perang Sipil nglawan sepuluh suku sisih lor kang mbentuk karajan sisih lor. Sajarah taun 742 SM iku kagambar ana ing Yehuda, tanah kamulyan harfiah ing Kitab Suci, kang dipanggoni déning wong Yahudi harfiah lan diwakili ing pethikan mau déning ratu Ahaz sing ala lan bodho—mangkono dadi pralambang sajarah omega taun 1863. Sajarah omega taun 1863 kalakon sajroning mangsa nalika Amerika Sarékat mrentah minangka kéwan bumi, karajan kaping nem ing ramalan Alkitab. Amerika Sarékat iku tanah kamulyan rohani, kang dumadi saka Kekristenan Protestan sing miturut Alkitab minangka wong Yahudi rohani. Perang Sipil antarane lor lan kidul ing taun 742 SM ing sajarah alpha nggambarake Perang Sipil antarane lor lan kidul ing sajarah omega taun 1863. Bebarengan, loro seksi iku nggambarake sajarah njaba sing nuntun marang angger-angger Minggu, nalika tanah kamulyan rohani bakal kapérang maneh dadi rong golongan.

Ing taun 742 SM, kakuwatan lor nggambarake sawijining aliansi antarane sepuluh taler lor Israèl lan Siria, saéngga dados pralambang sawijining aliansi karo kakuwatan saka njaba, kaya dene kasembadan nalika panyengkuyung saka kepausan sing ndhukung perbudakan diparingake marang nagara-nagara kidul sing ndhukung perbudakan ing Perang Sipil. Sekutu njaba Siria ing taun 742 SM, lan sekutu njaba kepausan ing Perang Sipil, nengenance aliansi para globalis donya karo Demokrat globalis ing peperangane nglawan MAGA-isme, sawijining peperangan sing diwiwiti ing taun 2015 nalika présidhèn kaping papat lan sing paling sugih jumeneng, lan kanthi mangkono nggegirisi kabèh wilayah Grecia miturut Daniel pasal sewelas, ayat loro. Penggugahing iku nengenance wunguning para bangsa kapir ing kitab Yoèl. “Grecia” lan “bangsa kapir” iku lambang saka kakuwatan naga kang mimpin donya menyang Armagedon sajroning aliansi karo kéwan galak lan nabi palsu.

Ing taun 2015 para bangsa kapir kagugah marang panggilan kenabian menyang lebak ing Yosafat miturut Yoèl, kang uga sinebut déné dhèwèké minangka lebak pangadilan. Ing taun 2015 Donald Trump ngumumaké pencalonané minangka présidhèn, mangkono nggerakaké kakaisaran globalis kang diwakili déning Yunani, lan para bangsa kapir wiwit lumaku menyang Armagedon, lan mung setaun sawisé wiwitaning Perang Ukraina, minangka panggenepaning ayat sewelas saka Daniel sewelas.

Perang-perang sipil taun 742 SM lan 1863 nandhani sajarah hukum Minggu, kang mratandhani pungkasaning karajan kaping nem ing wangsit Kitab Suci. Karajan kaping nem iku diwiwiti kanthi Perang Revolusioner, mula pungkasaning karajan kaping nem ing hukum Minggu iku nandhani pengulangan Perang Revolusioner, pas ing wektu nalika Perang Sipil

lagi kalakon. Pangerten lan panyebutan sawijining perang minangka Perang Sipil utawa Perang Revolusioner gumantung marang sudut pandang. Apa kang saiki ditindakake déning para Demokrat lumantar lawfare, penggelapan, penipuan, imigrasi ilegal lan propaganda, déning wong-wong mau diarani revolusi warna, nanging jiwa-jiwa kang nentang manuver globalis wong-wong mau nganggep tumindak-tumindak kang padha kuwi minangka pangobaran kerusuhan ‘sipil’. Apa Antifa iku sawijining kriminal utawa pahlawan?

Loro perang sajarah iku makili siji perang pamisah kang dumadi ing sajarah présidhèn Républik pungkasan. Kaya déné présidhèn Républik kang kapisan, peperangan iku bakal dimenangaké déning présidhèn Républik pungkasan, kang uga dipratandhakaké déning Présidhèn kang kapisan, kang uga dadi pamenang ing Perang Révolutionèr. Révolusi MAGA, miturut para Demokrat, lagi ngasilaké ‘kerusuhan sipil’ kang saiki dumadi. Gumantung marang keyakinan pulitik pribadhi panjenengan, perang kang saiki lumaku iku bisa dianggep minangka perang révolutionèr utawa perang sipil. Miturut kauripan nabi, iku loro-loroné.

1863 makili undhang-undhang Minggu, lan mangkono uga 1844, nalika malaékat katelu rawuh nggawa pawarta bab undhang-undhang Minggu. Periode wiwit taun 1844 nganti 1863 ngemot pratandha undhang-undhang Minggu saka wiwitan nganti pungkasan. Ing taun 1846, palakrama kulawarga White, pangreksaning Sabat, lan owahing jeneng saka Harmen dadi White nandhani yèn palakrama sing wis lumebu ing tanggal 22 Oktober 1844 wis kasampurnakaké, lan kasampurnan iku nandhani wiwitaning proses pangujian malaékat katelu, kaya dene ujian Sabat telung tataran tumrap manna nandhani wiwitaning sepuluh pangujian sawisé baptisan Segara Abang.

Manna iku minangka pacoban kang kapisan lan nggambarake pacoban kang kaping sepuluh ing Kades, awit kalorone padha nggambarake pekabaran malaékat katelu lan mulané uga angger-angger dina Minggu.

“Sabèn minggu sajrone pangumbaraané sing dawa ing ara-ara samun, bangsa Israèl nyeksèni kaelokan telu rupa, kang dirancang supaya ngesanké ing pikirane bab kasucèné dina Sabat: porsi manna kaping pindho tumiba ing dina kaping nem, ora ana kang tumiba ing dina kaping pitu, lan pérangan kang diperlokaké kanggo Sabat kaawèt manis lan resik, déné manawa ana sing disimpen nganti dina sabanjuré ing wektu liyané, iku dadi ora pantes dienggo.” Patriarchs and Prophets, 296.

Sing kapisan saka sepuluh pacoban iku yaiku pacoban “manna” kang makili pesen rangkep telu saka telung malaékat ing Wahyu patbelas. Kaya dene manna, para malaékat iku makili pepeling rangkep telu marang pangibadah ing dina kapisaning minggu. Kaelokan manna kang rangkep telu iku “dirancang kanggo ndadosaké pikirané kasengsem marang kasucèning Sabat,” kang mesthi waé iku uga rancangané malaékat katelu. Sing kapisan saka telung kaelokan kang dilambangaké déning manna iku nyakup “mangan” roti saka swarga, lan “mangan” iku sawijining pralambang alfa tumrap mangsa udan pungkasan. Kaelokan kapindho makili pesené malaékat kapindho, nalika ilham “nggandhakaké” tembung lan

ukara kanggo nandhani mangsa kang dilambangaké déning loro ambruké Babil, awit Babil wus ambruk, wus ambruk. Kaelokan kapindho iku yaiku “digandhakaké” cacahé manna ing dina kaping nem. Kaelokan katelu yaiku lestariné roti Sabat dina kapitu.

Minangka sawijining pralambang saka telung malaékat, manna iku malaékat kang kapisan, lan mulané kudu ngemot kabèh crita iku, kang ana ing Wahyu patbelas minangka crita saka katelu malaékat mau. Malaékat kang kapisan iku sawijining fraktal saka kabèh piwulang telung malaékat. Fraktal iku sawijining wangun géomètri kang ruwet, sing bisa dipérang dadi pérangan-pérangan, lan saben pérangan iku salinan saka kabèh wangun mau kanthi ukuran sing luwih cilik. Sipat iki diarani kamiripan dhiri. Fraktal kerep nduwèni rincèn kang rumit, sepira waé paningalané digedhèkaké. Fraktal ditemokaké ing matématika, biologi, fisika, géologi, kimia, astronomi, rékayasa, lan ing akèh bidang pangerten liyané.

“Struktur telung-langkah” saka telung malaékat ing Wahyu pasal patbelas kawakili ana ing piwelingé malaékat kang kapisan, saéngga malaékat kang kapisan dadi “fraktal” saka telung malaékat mau. Telung pasal kapisan ing kitab Daniel makili piwelingé malaékat kapisan, kapindho, lan katelu, saben-saben, lan Daniel pasal siji ngemot “struktur telung-langkah” kang padha, kang kawakili ana ing telung pasal mau, lan mengkono uga ana ing telung malaékat iku gegayutan karo malaékat kang kapisan.

Mujijat manna kang tikel telu iku kedah dipangan, lan Daniel pasal satunggal nyariosaken bab mangan. Daniel lulus ing ujian pangan kanthi milih tetuwuhan polong tinimbang panganane Babil. Sasampunipun punika, piyambakipun dipun uji bab penampilanipun, lan penampilanipun punika nuwuhaken pamisahan antawisipun raih pasuryanipun lan raih pasuryane para wong kang nedha panganane Babil. Pesening malaékat kapindho punika minangka panggilan supados pisah saking Babil sajroning sajarah pamisahan, nalika kalih golongan kawangun lajeng kawedharaken. Ujian kapindho tumrap Daniel punika lajeng nuntun dhateng ujian katelu saking Nebukadnésar, ingkang dados ujian katelu ing pasal satunggal lan dados pralambang ujian reca emas ing pasal tiga, ingkang dipun idhentififikasi bola-bali déning Sister White minangka undhang-undhang Minggu, yaiku pesening malaékat katelu. Daniel pasal satunggal punika minangka fraktal saking tiga pasal kapisan ing kitab Daniel, lan tiga pasal punika makili para malaékat telu ing Wahyu patbelas, ing antawisipun pesening malaékat kapisan lan Daniel pasal satunggal kalih-kalihipun ugi minangka fraktal saking kabèh malaékat telu lan kabèh pasal telu.

“Saben minggu sajrone pengembaraané sing dawa ana ing ara-ara samun, wong Israèl nyeksèni sawijining mukjijat rangkap telu, kang dimaksudaké kanggo ngemataké ing batiné kasucèkan dina Sabat: ing dina kaping enem manna tumiba kaping pindho akehé, ing dina kaping pitu ora ana babar pisan, lan pérangan sing dibutuhaké kanggo Sabat tetep kajaga énak lan resik, déné manawa ana sing disimpen nganti wektu liyané, iku dadi ora pantes dienggo.”

“Ing kahanan-kahanan kang gegandhèngan karo kaparingaké manna, kita nduwèni bukti kang mesthi manawa Sabat iku ora ditetepaké, kaya kang diklaim déning akèh wong, nalika angger-anggering Torèt kaparingaké ing Sinai. Sadurungé wong Israèl tekan ing

Sinai, wong-wong mau wus mangertèni manawa Sabat iku wajib tumrapé wong-wong mau. Awit saka wajibé nglumpukaké manna sapérangan pindho saben dina Jemuwah minangka ancas nyawisaké kanggo Sabat, nalika manna ora bakal tumiba, kasucèné dina pangaso iku terus-terusan dipatrapaké ing pikirané wong-wong mau. Lan nalika sapérangan saka umat padha metu ing dina Sabat kanggo nglumpukaké manna, Pangéran ngandika, ‘Nganti kapan kowé padha nampik netepi pepakon-Ku lan angger-angger-Ku?’” Patriarchs and Prophets, 296.

Ngempalaken lan mangan manna punika nglambangaken Yokanan wonten ing Wahyu pasal sedasa nalika mundhut (ngempalaken) kitab alit punika saking tanganing malaekat, lajeng dipunmangan.

Lan aku marani malaékat mau lan kandha marang dheweke: “Paringana aku kitab cilik iku.” Banjur dheweke ngandika marang aku: “Jupuken lan panganen nganti entek; iku bakal ndadèkaké wetengmu pait, nanging ana ing cangkemmu bakal legi kaya madu.” Wahyu 10:9.

Yokanan dhisik kudu sowan marang malaekat iku lan nyuwun, banjur dheweke kudu “nampani” kitab cilik iku, lan sabanjuré dheweke kudu “mangan” iku. Kanthi sowan lan nyuwun marang malaekat iku, Yokanan nglambangaké telung undhak-undhakané malaekat kapisan, kang banjur diterusaké déning undhak-undhakan kapindho, yaiku nampani, lan undhak-undhakan katelu, yaiku mangan. Nglumpukaké lan utawa mangan iku minangka kang kapisan saka telung pacoban bab manna, nanging ing jeroné ngemu sawijining fraktal saka kabèh telung pacoban manna iku. Nglumpukaké lan mangan manna iku nggambaraké Yérémia.

Pangandika-Mu kawuningan déning kawula, lan punika kawula tedha; sarta pangandika-Mu dados kabingahan lan kabungahaning manah kawula, awit kawula kasebat kanthi asma-Mu, dhuh Pangéran, Allahing sarwa wadya. Yérémia 15:16.

“Pangandikané” ditemokaké déning Yérémia nalika nggolèki banjur nyuwun kitab cilik iku. Pangandikané ditemokaké nalika manna diklumpukaké. Nglumpukaké lan mangan manna iku nggambaraké Yéhezkièl kang mangan kitab sing diparingaké marang dhèwèké, lan kanthi mengkonu nuduhaké yèn nampik mangan kitab iku padha waé karo dadi kaya brayat kang mbalela.

Nanging sira, hé anaking manungsa, rungokna apa kang Dakngandhakaké marang sira; aja sira mbrontak kaya brayat kang mbrontak iku: bukak cangkemira, lan dhaharana apa kang Dakparingaké marang sira. Lan nalika aku mirsani, lah ana tangan diutus marang aku; lan lah, ana gulungan kitab ana ing jeroné; lan Panjenengané ngetangaké iku ana ing ngarepku; lan ana tulisan ing sisih njero lan sisih njabané; lan ing kono katulisan pangadhuh, tangis, lan bilai. Salajengipun Panjenengané ngandika marang aku, Hé anaking manungsa, dhaharana apa kang sira temoni; dhaharana gulungan iki, banjur lunga lan ngandhanana marang brayat Israel.

Mulané aku mbukak cangkemku, lan Panjenengané ndadèkaké aku mangan gulungan iku. Panjenengané banjur ngandika marang aku, “He, anaking manungsa, wetengmu padha kula pèkakna mangan, lan isi jero wetengmu kareben kapenuhan gulungan kang Dakparingaké marang kowé iki.” Aku banjur mangan iku; lan ana ing cangkemku rasane legi kaya madu. Ezeziel 2:8–3:3.

Manawi Yéhezekièl nampik mangan kitab alit iku, dhèwèké bakal kalebet ing omah kang mbalela, lan “gulungan” saka “kitab” kang kudu dipangan déning dhèwèké iku digambarake minangka “pasambat, lan sungkawa, lan bilai,” kang nglambangake sawijining pekabaran telung pérangan ing dina-dina pungkasan. Pekabaran telung pérangan ing dina-dina pungkasan iku yaiku pekabaran telung malaékat ing Wahyu patbelas, lan konteks kang dipratélakaké Yéhezekièl tumrap telung pekabaran iku yaiku konteks Islam lan bilai katelu. Telung pekabaran iku nduwèni alpha lan omega, lan kang katelu iku “bilai,” sawijining pralambang utama saka Islam, mula alpha kudu sarujuk karo omega; mulané “pasambat” iku nglambangake pasambat kang diwiwiti nalika 9/11 bareng tekane kalasangka kapitu lan bilai katelu, kang bakal saya ngrembaka kanthi bertahap nganti tumuju marang pitu pageblug pungkasan. Ing “lindhu” angger-angger Minggu saka Wahyu sewelas, bilai katelu rawuh kanthi énggal, lan inspirasi maringi pawartos marang kita yèn pranatan lalim saka Yésaya sepuluh iku yaiku angger-angger Minggu kasebut. Ayat iku diwiwiti kanthi nyatakaké “bilai” tumrap wong-wong kang netepaké pranatan-pranatan kang lalim.

Mangan manna iku minangka ujian kang kapisan saka telung ujian, kang kapindho yaiku “nggandhakaké” ing dina panyawisan. Lan apa kang padha disawisaké? Padha lagi nyawisaké awaké kanggo ujian Sabat, yaiku pekabaran malaékat katelu.

Mujijat kang tikel telu iku uga dadi pacoban kapisan utawa pacoban alfa saka sepuluh pacoban. Gusti Allah maringi manna ing langkah kapisan, banjur Panjenengane maringi pérangan “tikel pindho” ing langkah kapindho, nanging ora maringi apa-apa ing langkah katelu. Pacoban katelu iku béda karo rong pacoban kapisan, amarga pacoban katelu iku pacoban panentu. Telung pacoban mau makili alfa saka sawijining proses pacoban sepuluh langkah kang nuntun marang Kadesh kang kapisan.

Manawa panjenengan nlihi manéka warna para teolog, panjenengan bakal nemu akèh dhaptar bab sepuluh ujian kang tekan pungkasané ing Kadesh kang kapisan. Meh kabèh dhaptar mau nglebokaké Segara Abang minangka salah siji saka sepuluh ujian iku, lan ana sawatara kang uga nglebokaké tenger-tenger sajarah sadurungé Segara Abang nalika mangsa pageblug. Kabèh iku luput.

Panggodha kang kapisan iku manna. Paulus netepake manawa panyabrangan Segara Abang iku baptisan.

Saklajengipun punika, para sadèrèk, aku boten karsa yèn kowé padha ora mangerti, manawa para leluhur kita kabèh padha ana ing sangisoring méga, lan kabèh padha lumampah ngliwati segara; lan kabèh padha kabaptis marang Musa ana ing sajroning méga lan ana ing sajroning segara. 1 Korinta 10:1, 2.

Musa mèlambangaké Gusti Yésus, lan baptisané Gusti Yésus nandhakaké sawijining proses pangujian, kang sipaté kaping telu, diwiwiti kanthi lan nekanaké panggodhan napsu mangan. Salib wis dilambangaké déning Paskah ing Mesir. Nalika wong-wong mau tekan ing sabrangé Segara Abang, Kristus wis kawungokaké saka ing pati minangka pisungsung woh kawitan. Nalika Panjenengané metu saka kubur banyu lumantar astané Yohanes Pembaptis, Kristus (pisungsung woh kawitan) miwiti sawijining proses pangujian patang puluh dina. Sawisé Panjenengané kawungokaké saka ing pati kaya kang dilambangaké déning baptisané, ana patang puluh dina nalika Kristus sesrawungan adu arep karo para muridé. Proses pangujian iku diwiwiti sawisé nyabrang Segara Abang, saraté kaya Kristus katuntun déning Roh menyang ara-ara samun sanalika Panjenengané metu saka banyu.

Panggodha kang kapisan tumrap Kristus yaiku napsu mangan, awit Sang Roti saking Swarga miwiti pakaryanipun ingkang kaurapi pas ing papan ing ngendi Adam sampun gugur. Panggodha kang kapisan sawisé Segara Abang yaiku panggodha manna kaping tiga ingkang nglambangaken panggodha kaping tiga tumrap Sang Roti saking Swarga. Panggodhanipun Kristus wiwit sasampunipun Panjenenganipun medal saking toya, mila sepuluh panggodha punika ugi kedah kawiwitan 'sasampunipun' bangsa mau medal saking toya. Salajengipun Kristus kaadhepi dening panggodha kaping tiga, ingkang katetepaken wonten ing konteks napsu mangan, kados dene dipunlambangaken déning panggodha kaping tiga tumrap manna, ingkang kawiwitan sawisé Sang Roh sampun ngirid Israel kuna medal saking Mesir lan mlebet ing ara-ara samun.

Dhaptar liya sing ngira-ngira bab pambrontakan apa wae kang dilambangaké déning sapuluh pacoban sing pungkasané tekan ing Kadesh, ngenali pambrontakan pedhet emasé Harun minangka salah siji saka sapuluh pacoban mau, nanging iku kliru.

Panyulut saka pedhèt emas nglambangaké rong pacoban. Iki minangka unsur kang hakiki ing pralambang pedhèt emas mau. Kadewan palsu kang kawedhar nalika bangsa iku ngira yèn Gusti Allah ora bakal mirsani, banjur diterusaké kanthi baliné Musa. Sawisé iku, bangsa mau banjur njupuk sawijining pilihan kanggo tetep dadi panyembah brahala ana ing ngarsané Gusti Allah kanthi cetha, kaya kang dipralambangaké déning Musa.

Ing pambrontakan tikèl loro kang saya mundhak iku, kita nyumurupi sawijining pamisahan profetik ing antaraning para taler, nalika taler Lewi dipundadosaken kanthi mirunggan kangge pakaryan papan suci, awit dumugi pambrontakan punika, pakaryan papan suci kedah kaleksanan déning para pambajeng saking saben taler. Prakara punika boten badhé mekaten malih. Saiki taler Lewi ingkang setya badhé ngreksa Padaleman Suci. "Pamisahan" utawi pepisahan dados 'loro' punika minangka salah satunggaling unsur saking ciri profetiking pedhet mas.

Pambrontakané Harun dados pralambang pambrontakané Yerobeam, raja kapisaning karajan sisih lor Israèl. Yerobeam "nggandhakaké" pedhèt-pedhèt emas mau, kanthi nempataké siji ing Bètèl lan siji ing Dan. Harun lan Yerobeam makili sajarah-sajarah sing sajarah, yaiku sajarah pambentukané gambar kéwan mau. Sajarah gambar kéwan mau

katetepaké kalaksanane ing rong mangsa, kapisah déning angger-angger Minggu ing Amérika Sarékat. Gambar kéwan mau minangka pralambang gabungan gréja lan nagara kang diadegaké dhisik ing Amérika Sarékat, banjur ing saindenging jagad.

Satemah tansah ana sawijining pamisahan kang magepokan karo pralambang-pralambang babaning kéwan galak. Ing jamané Harun, iku awujud pamisahané wong-wong Lewi; ing jamané Yerobeam, iku awujud pamisahaning rolas taler dadi loro taler ing sisih kidul lan sepuluh taler ing sisih lor.

Lambang saka sesambungan antarane greja lan nagara iku diarani “gambaré kéwan” déning Yohanes ing kitab Wahyu. Pedhèt-pedhèt emasé Harun lan Yerobeam iku gambar saka sawijining kéwan, lan kéwan kang digambaraké déning gambar-gambar mau iku Babil, amarga karajan kapisan ing ramalan Kitab Suci dilambangaké déning sirah saka “emas” ing Daniel bab loro. Gambaré kéwan iku nggambaraké rong pacoban, awit pacoban iku kawiwitan ditibakaké marang kéwan bumi—Amerika Sarékat, banjur ing Wahyu bab telulas Amerika Sarékat meksa jagad supaya ngedegaké sawijining gambar kanggo kéwan mau. Pacoban kang kapisan iku Amerika Sarékat, banjur jagad.

“Nalika Amerika, nagari kamardikaning agami, nyawiji karo Kepausan ing meksa batin lan meksa manungsa supaya ngurmati sabat palsu, umat ing saben nagara ing saindenging bumi bakal katuntun kanggo ngetutaké tuladha dheweke.” Testimonies, jilid 6, 18.

“Bangsa-bangsa manca bakal ngetutaké tuladha Amerika Sarékat. Sanadyan dhèwèké dadi sing mimpin, nanging krisis kang padha bakal nekani umat kita ing sakabehing péranganing donya.” Testimonies, volume 6, 395.

Pambrontakan pedhet emas punika gadhah kalih pérangan lan nandhani kalih saking sangang ujian wiwitan ingkang nuntun dhateng ujian kaping sedasa lan pungkasan ing Kadesh ingkang kapisan. Nalika pambrontakanipun Harun lan Yerobeam dipun-gandhngaken “baris ing nginggil baris”, panjenengan manggihaken Harun, imam ageng ingkang makili satunggaling gréja, lan Yerobeam, raja Israèl, ingkang makili nagara. Kalih garis punika bebarengan dados pralambang gabungan gréja lan nagara. Kalih mesbèhipun Yerobeam dipunadegaken ing Bètèl, (tegesipun gréja) lan Dan (tegesipun pangadilan), lan bebarengan makili gabungan gréja lan nagara. Kanthi prekawis-prekawis punika sampun mapan, kita badhé wiwit ngenali sapuluh ujian punika.

Sapuluh ujian punika dipuntetepaken wonten ing konteks peparingan sarehne ing dinten Sabat (Ibrani 3–4). Ujian-ujian punika kawiwitan kanthi mukjijat manna ingkang kaping tiga saha piwulangipun gegayutan kaliyan Sabat, lan pungkasanipun dumugi ing ujian kaping sedasa, yaiku Kadesh ingkang kapisan. Kadesh ingkang kapisan punika “dinten provokasi wonten ing Kitab Suci,” lan Paulus nempataken pambrontakan pungkasan punika wonten ing konteks ujian Sabat. Ujian alpha punika Sabat, kados ingkang dipunlambangaken déning manna, lan ujian kaping sedasa saha omega wonten ing Kadesh ingkang kapisan ugi sarehne Sabat. Alpha lan Omega tansah nggambaraken pungkasan

kanthi wiwitan.

Mulane (kaya kang kapangandikakake déning Roh Suci, “Ing dina iki, manawa kowé padha krungu swarané, aja padha atosaké atimu, kaya nalika ana ing pambrontakan, ing dina panggodha ana ing ara-ara samun: nalika para leluhurmu padha nyoba Aku, mbuktèkaké Aku, lan padha ndeleng pakaryan-Ku patang puluh taun lawasé. Mulane Aku nesu marang turunan iku, lan ngandika, Wong-wong iku tansah kesasar ing sajroning atiné; lan wong-wong iku ora wanuh marang dalan-dalan-Ku. Mulané Aku sumpah sajroning bebendu-Ku, Wong-wong iku mesthi ora bakal lumebu ing pangenèngan-Ku.”)

Padha ngati-atia, para sadulur, aja nganti ana ing antaramu ati ala kang kebak ing ora pracaya, kang ndadèkaké murtad saka Gusti Allah kang gesang. Nanging padha pepadhaa srawunging pitutur saben dina, sajroning isih karan Dina Iki; supaya aja ana ing antaramu kang dadi atos marga saka panyasaté dosa. Awit kita wis kaparingan dadi pandhèrèk Kristus, manawa wiwitaning kapitadosan kita dicekel kanthi teguh nganti tekan wekasan;

Nalika kapangandikakake, Dina iki manawa kowé gelem ngrungokake swarané, aja ngategake atimu, kaya ing mangsa pambrontakan. Awit ana sapérangan wong, bareng wus krungu, banjur padha mbrontak; nanging ora kabèh wong sing metu saka Mesir déning Musa. Nanging marang sapa Panjenengané dukane suwéné patang puluh taun? Apa ora marang wong-wong sing wus padha dosa, sing layoné padha rubuh ana ing ara-ara samun? Lan marang sapa Panjenengané supaos bilih wong-wong mau ora bakal lumebu ing panguwasané, manawa dudu marang wong-wong sing ora precaya? Mulané kita weruh, bilih wong-wong mau ora bisa lumebu marga saka ora precaya.

Mulané, ayo padha wedi, supaya aja nganti, déné isih ana janji kang kaparingaké marang kita kanggo lumebu ing panggonané pangaso-Né, ana ing antaramu kang katon kaya ora nggayuh tekan kono. Awit marang kita uga wis kabar kabungahan iku diwartakaké, padha kaya marang wong-wong mau; nanging tembung kang diwartakaké iku ora nggawa paédah marang wong-wong mau, marga ora kacampur karo pracaya ana ing wong-wong kang padha ngrungokaké.

Awit kita kang wus padha pracaya iku padha lumebu ing pangaso, kaya kang wus Panjenengane ngandika: Kaya dene Ingsun wus supaos ana ing bebenduningsun, manawa wong-wong iku bakal lumebu ing pangasoningsun; sanadyan pakaryan-pakaryan iku wus katampunan wiwit dhasaring jagad. Awit Panjenengane wus ngandika ana ing satunggiling papan bab dina kapitu mangkene: Lan Gusti Allah ngaso ing dina kapitu saka sakehe pakaryanipun. Lan ana ing papan iki maneh: Manawa wong-wong iku bakal lumebu ing pangasoningsun.

Mulane, awit isih tetep ana sawetara wong kang kudu lumebu ing sajroning iku, dene wong-wong kang dhisik nampa pawartané ora padha lumebu marga saka ora pracaya: manèh, Panjenengané nemtokaké sawijining dina tartamtu, nalika ngandika ana ing David, “Dina iki,” sawisé mangsa kang dawa mangkono; kaya kang wus

kapangandikakaké, “Dina iki, manawa kowé gelem ngrungokaké swarané, aja padha ngotori atimu.”

Amarga manawa Gusti Yesus wus maringi wong-wong mau katentreman, mesthiné Panjenengané ora bakal banjur ngandika bab dina kang liya.

Mulané isih ana sabat pangaso kanggo umaté Allah. Awit sapa sing wis lumebet ing pangasoné, wong iku uga wis leren saka pakaryané dhéwé, kaya déné Allah leren saka pakaryané. Mulané, ayo padha sregep ngupaya supaya bisa lumebet ing pangaso iku, supaya aja ana wong sing tiba manut tuladha kang padha saka ora percaya. Ibrani 3:8–4:11.

Ing “dina panprovokasian” pesené Yosua lan Kaleb ditampik. Pethikan punika dhedhasar golongan wong kang ora bakal lumebet, marga saka ora percaya marang sawijining pesen kang wis padha dirungu. Pesen punika kaawakaké déning “kangingalan.”

“Wong-wong kang ora gelem ngaturaké marang Gusti paladosan kang setya, temen-temen, lan kebak katresnan, ora bakal nemu katentreman rohani ing urip iki lan uga ing urip kang bakal teka. ‘Mulané isih ana sawijining pangaso kanggo umaté Allah... Mulané ayo padha sregep ngupaya mlebu ing pangaso iku, supaya aja nganti ana wong kang tiba manut tuladha kang padha saka ora percaya kuwi.’ Pangaso kang kasebut ing kéné iku pangasone sih-rahmat, kang dipikoleh kanthi ngetutaké pepakoné. ‘Padha sregep nyambut gawé.’” Pacific Union Recorder, November 7, 1901.

“Pangaso” punika satunggaling pesen ingkang kaawakili déning pesenipun Yosua lan Kaleb. Paulus ngginakaken kayektèn-kayektèn ingkang gayut kaliyan Sabat dinten kapitu minangka lambang saking pesen “pangaso” ingkang dipun tampik déning tiyang-tiyang ingkang sampun katetepaken badhé pejah wonten ing ara-ara samun.

Ungkapan, “Dina iki manawa kowé gelem ngrungokaké swarané Panjenengané,” iku padha karo penekanan ing kitab Wahyu tumrap saben wong sing ngrungokaké swarané Roh, yaiku ngrungokaké pekabarané Roh, yaiku pekabaran udan pungkasan, yaiku pekabaran bab “sareh.” Ing Kades swara iku muni, lan para pambrontak milih sawijining pemimpin anyar kanggo mbalèkaké wong-wong mau menyang Mesir. Sajarah provokasi iki katujokaké ing Jabur 95 lan déning Paulus ing Ibrani. Sajarah iku nandhakaké kagagalan Israèl kuna ing pacobané kang kaping sepuluh. Pacoban alpha saka sepuluh pacoban mau diwiwiti kanthi mukjijat manna kang kaping telu, minangka pralambang saka pekabaran telung malaékat, Angger-anggeré Allah, sarehé Sabat, Roti saka Swarga, katundhukan lan pangadilan—lan kang pungkasan saka sepuluh pacoban iku yaiku pacoban bab “sareh.” “Sareh” sih-rahmat, kaya kang dipratélakaké déning Sister White, iku pralambang udan pungkasan. Kades iku pralambang saka pacoban kanggo nampani utawa nampik pekabaran udan pungkasan kang kaaturaké “baris ing sandhuwuré baris.”

Baris demi baris, “panggenan” iku yaiku kucuraning Roh Suci kang dipralambangaké minangka udan pungkasan. “Panggenan” uga Sabat dina kapitu, yaiku meterai piyambak kang dipasang tumrap wong-wong setya sajroning mangsa udan pungkasan. “Panggenan”

iku sih-rahmat kang nglambangaké kakuwatan sing diparingaké marang wong satus patang puluh papat èwu nalika dosa-dosané kausap salawas-lawasé. Sih-rahmat iku ora mung kakuwatan kang diparingaké kang nglambangaké panyucèn, nanging uga sih-rahmat kang maringi pambeneran nalika getihé Kristus dienggo nyingkiraké dosa-dosaning jiwa kang mratobat. “Panggenan” sih-rahmat iku pesen bab kabenerané Kristus, yaiku sawijining kabeneran kang maringi sih-rahmat (kakuwatan) kanggo urip tanpa nglakoni dosa, lan sih-rahmat kang ngowahi wong Laodikia dadi wong Filadelfia. Sawisé diowahi déning sih-rahmat pambeneran, wong Laodikia biyèn iku, minangka wong Filadelfia, lumantar kakuwataning sih-rahmat, lumaku ing marganing panyucèn kang mimpin marang pamulyan. “Panggenan” iku pesené malaékat katelu, kaya kang dipralambangaké minangka “justification by faith in verity.” Mulané, Kadesh nunjuk marang taun 1888.

Kadhesh kang kapisan ngenali pawarta bab “pepréntahaning pangaso” kang dadi pawarta “Injil”. Injil langgeng iku ‘pakaryaning Kristus ing ngenalaké sawijining proses panggodhahan telu tataran kang ngrembakakaké lan banjur ngetingalaké loro golongan wong sing padha nyembah.’ Pawarta Injil langgeng bab “pangaso” ing Kadhesh kang kapisan makili pawarta telu tataran saka Injil langgeng kang katata déning pakaryan telu tataran saka Roh Suci, kang nyadharakaké bab dosa, kabeneran, lan pangadilan. Katelu tataran mau padha persisé karo telung tataran panggodhahan ing panggodhahan manna!

Sepuluh pacoban kasebut diwiwiti kanthi sawijining proses pacoban rangkep telu, kang nekanake Angger-anggering Allah, Sabat, lan tanggung jawab manungsa kanggo mangan lan nyerna pawartaning Allah. Pacoban kang kapisan saka sepuluh pacoban iku rangkep telu, kaya dene pacoban kang kaping sepuluh. Pacoban kang kapisan migunakaké manna minangka pralambang Roti saka Swarga kang ngluhuraké Sabat dina kapitu. Pacoban kang pungkasan migunakaké “sareh” minangka pralambang proses pacoban pungkasan saka udan akhir, kang tumeka pucaké ing angger-angger Minggu, ing ngendi wong-wong kang makili Roti saka Swarga iku diangkat minangka panji-panji Sabat.

Wiwitaning sepuluh pacoban, kaya dene pungkasaning sepuluh pacoban, nekanaké dina Sabat lan pekabaran Injil kang magepokan karo Sabat, yaiku Injil langgeng saka malaékat katelu. Kadesh kang kapisan iku omega saka sepuluh pacoban, mulané alpha saka sepuluh pacoban kudu nduwèni sipat-sipat kang padha. Kadesh makili taun 1863, nalika Gusti wis kersa ngrampungaké pakaryan-Iyé lan ngasta umaté mulih, nanging mlebeting menyang Tanah Prajanjian katundha.

“Kanthi maos ayat-ayat Kitab Suci ing ngisor iki, kita bakal weruh kepriyé Gusti Allah nimbang bangsa Israèl ing jaman kuna:

“Amarga Sang Yehuwah wus milih Yakub dadi kagungané piyambak, lan Israèl dadi pusaka kagungané kang linuwih.” Jabur 135:4.

“Amarga kowé iku umat kang suci kanggo Pangéran, Allahmu, lan Pangéran wis milih kowé supaya dadi umat kagungané piyambak kanggo Panjenengané, ngungkuli sakehing bangsa kang ana ing bumi.’ Pangandharing Torèt 14:2.

“Amarga kowé iku bangsa kang suci tumrap Pangéran, Allahmu; Pangéran, Allahmu, wis milih kowé supaya dadi umat kagungané piyambak, ngungkuli sakèhé bangsa kang ana ing salumahing bumi. Pangéran ora ngugemi katresnané marang kowé, lan ora milih kowé, marga kowé luwih akèh tinimbang bangsa liya; awit kowé iku sing paling sethithik ana ing antaraning sakèhé bangsa.’ Pangandharing Toret 7:6, 7.

“Amargi saking pundi badhé kauningan ing ngriki bilih kawula lan umat Paduka sampun pikantuk sih-rahmat wonten ing ngarsa Paduka? Punapa boten awit Paduka miyos ndhèrèk kawula? Mangkono kawula lan umat Paduka badhé kaasngaken saking sakehing bangsa ingkang wonten ing salumahing bumi.’ Pangentasan 33:16.

“Sepira kerepé Israèl kuna mbrontak, lan sepira kerepé padha katempuh paukuman, lan èwonan wong katumpes, amarga padha ora gelem nggatekake dhawuh-dhawuhé Allah kang wis milih wong-wong mau! Israèl Allah ing dina-dina wekasan iki tansah ana ing bebaya kanggo campur-baur karo donya lan kelangan sakèhé pratandha yèn padha iku umat pilihané Allah. Wacanen manèh Titus 2:13–15. Ing kéné kita digawa tekan dina-dina wekasan, nalika Allah lagi nucèkaké kanggo Panjenengané piyambak sawiji umat kang mirunggan. Apa kita bakal nesokaké Panjenengané kaya kang ditindakaké déning Israèl kuna? Apa kita bakal ndadèkaké bebenduné tumiba marang kita kanthi mbléngér saka Panjenengané lan campur-baur karo donya, sarta ngetutaké piala-pialané bangsa-bangsa ing sakubengé kita?” Testimonies, jilid 1, 282, 283.

Ibu White nyuwun pitakon, “Apa kita bakal nglawan Panjenengané kaya dene Israel kuna?” Kita nglawan Panjenengané kanthi campur baur karo donya, kang dilambangaké déning Mesir, yaiku papan kang padha dikarepake para pambrontak ing Kadesh nalika padha nggolèki sawijining pimpinan kanggo nuntun wong-wong mau bali menyang kana. Ing taun 1863, pepénginan kanggo bali menyang Mesir lan milih pimpinan anyar dipratélakaké déning inspirasi minangka pepénginan supaya digandhèngaké karo donya.

Pawartos sing sapunika kita tetimbang punika dipunrumiyini déning komentaripun Sister White ngenani Israèl kuna ingkang boten mlebet dhateng ing panggenan katentreman. Ing konteks pambrontakanipun ingkang tanpa pedhot, piyambakipun ngaturaken ayat-ayat ingkang nedahaken kados pundi Gusti Allah karsa sesambetan kaliyan pangantèn putrinipun, nanging pangantèn putrinipun boten purun. Pawartos ing ngandhap punika ngasta mlebet dhateng prekawis ingkang nembe kita waos.

Ing pethikan kang dicathet déning dhèwèké, “Allah nuntut umat-Né supaya precaya mung marang Panjenengané piyambak. Panjenengané ora ngersaaké supaya wong-wong mau nampa pitulungan saka wong-wong kang ora ngabdi marang Panjenengané.” Ing taun 1863, Adventisme Millerit Laodikia mbentuk pasawangan karo pamaréntah Amerika Sarékat kanggo mbiyantu ing upayané nyegah para nom-nomané supaya ora katampa wajib militer menyang perang kang paling matèni sajroning sajarah Amerika.

“Ing kéné kita maca pepènget-pepènget kang diparingaké Allah marang Israèl kuna. Dudu kersaning sih-rahmaté manawa wong-wong mau kudu nglambrang suwé ana ing ara-ara samun; Panjenengané mesthiné wus enggal nggawa wong-wong mau mlebu ing

Tanah Prajanjian saupama padha pasrah lan remen dipunpandhegani déning Panjenengané; nanging amarga wong-wong mau bola-bali nglarakaké manahé ana ing pasamuhan, Panjenengané banjur supaos sajroning bebenduné yèn wong-wong mau ora bakal lumebu ing papan pangaso-Né, kajaba loro wong kang temenan ngetutaké Panjenengané kabèh. Allah nuntut supaya umaté pracaya namung marang Panjenengané piyambak. Panjenengané ora kersa yèn wong-wong mau nampa pitulungan saka wong-wong kang ora ngabekti marang Panjenengané.

“Mangga maos Ezra 4:1–5: ‘Bareng para satruné Yehuda lan Benyamin krungu yèn anak-anak panangkaran padha mbangun Padaleman Suci kagem Sang Yehuwah, Allahipun Israèl, banjur padha sowan marang Zerubabel lan marang para kepala kulawarga, sarta matur marang wong-wong mau: Kula mugé kaparingana mbangun sesarengan kaliyan panjenengan, awit kula sami ngupadi Allah panjenengan, kados panjenengan ugi; lan kula sami nyaosaken kurban dhateng Panjenenganipun wiwit jaman Esarhaddon, raja Asyur, ingkang ngirid kula munggah dhateng papan punika. Nanging Zerubabel, Yésusua, lan para kepala kulawarga Israèl sanèsipun matur marang wong-wong mau: Kowé ora ana sangkut-pauté karo aku kabèh kanggo mbangun omah kagem Allahku; nanging aku kabèh piyambak sesarengan bakal mbangun kagem Sang Yehuwah, Allahipun Israèl, kados ingkang dipun dhawuhaken dhateng aku kabèh déning Raja Koresy, raja Persia. Banjur para bangsa ing nagari kono padha nglemesaké tangané bangsa Yehuda lan gawe bingung marang wong-wong mau sajroning pambangunan, sarta nyéwa para penasihat nglawan wong-wong mau, supaya nggagalaké ancasé.’”

“Ezra 8:21–23: ‘Banjur aku ngumumaké pasa ana ing kono, ing pinggir kali Ahava, supaya kita ngasoraké awak kita ana ing ngarsané Allah kita, kanggo nyuwun marang Panjenengané dalan kang bener tumrap kita, tumrap anak-anak kita, lan tumrap sakehé kagungan kita. Amarga aku isin njaluk marang Sang Prabu sapasukan prajurit lan wong nunggang jaran kanggo nulungi kita nglawan mungsuh ing sajroning lakuné dalan; awit kita wus matur marang Sang Prabu, mangkéné: Tangané Allah kita ana ing ndhuwur sakehé wong kang ngupaya marang Panjenengané, kanggo kabecikan; nanging kakuwasané lan bebenduné tumuju marang sakehé wong kang nilar Panjenengané. Mulané kita padha pasa lan nyuwun kanthi temenan marang Allah kita bab prakara iki; lan Panjenengané kersa ngrungokaké panyuwun kita.’

“Nabi lan para leluhur iki ora nganggep wong-wong ing tanah iku minangka para panyembahing Allah kang sajati, lan sanadyan wong-wong iku ngaku paseduluran lan kepéngin nulungi, wong-wong mau ora wani manunggal karo wong-wong iku ing prakara apa waé kang ana gandhèng-cèngané karo pangibadah marang Panjenengané. Nalika padha mangkat menyang Yérusalèm kanggo mbangun padalemané Allah lan mulihaké pangibadah marang Panjenengané, wong-wong mau ora nyuwun pitulungan marang ratu supaya mbiyantu ing satengahing lelaku, nanging lumantar pasa lan pandonga padha ngupaya marang Pangéran supaya kaparingan pitulungan. Wong-wong mau pracaya yèn Allah bakal mbéla lan maringi kasil marang para abdiné ing upayané kanggo ngabdi marang Panjenengané. Sang Pencipta samubarang kabèh ora mbutuhaké pitulungan saka para mungsuhé kanggo netepaké pangibadah marang Panjenengané.

Panjenengané ora nyuwun kurbaning duraka, lan ora nampi pisungsung saka wong-wong kang nduwèni allah liyané ana ing ngarsané Pangéran.”

“Kita asring krungu pangandikan mangkene: ‘Kowé banget eksklusif.’ Minangka sawijining umat kita bakal gelem ngurbanaké apa waé kanggo nylametaké jiwa-jiwa, utawa nuntun wong-wong mau marang kayektèn. Nanging kanggo nyawiji karo wong-wong mau, nresnani prakara-prakara kang padha ditresnani déning wong-wong mau, lan sesrawungan raket karo jagad iki, kita ora wani nindakaké, awit manawa kita mangkono, kita bakal dadi memungsuhan karo Gusti Allah.” Testimonies, jilid 1, 281, 282.

Sadhérèk White nyariosaké, gegayutan karo komentari pun bab pambrontakan ing Kadesh, “Sang Panyipta samubarang kabèh ora mbutuhake pitulungan saka para mungsuhé kanggo ngadegaké pangibadah marang Panjenengané. Panjenengané ora nyuwun kurbaning pialan, lan ora nampi pisungsung saka wong-wong kang nduwèni allah liya ana ing ngarsané Pangéran.” Ing taun 1863, gerakan Adventisme Millerit Laodikia dadi sawijining gréja lan mbentuk pakempalan karo kakuwatan sing bakal ngetrapaké pangibadah Minggu marang bangsa mau lan sawisé kuwi marang jagad kabèh.

Ing artikel sabanjuré, kita bakal nerusaké pamrayogan kita ngenani garis-garis kenabian sing nyumbang marang 1863, yaiku pucuk panutuping mangsa kenabian saka 1844 nganti 1863.

Apa kang wus kelakon, iku uga kang bakal kelakon; lan apa kang wus ditindakaké, iku uga kang bakal ditindakaké manèh; lan ora ana barang anyar ing sangisoring srengéngé. Apa ana sawijining prakara kang bisa diarani mangkéné, Delengen, iki anyar? Iku wis ana wiwit jaman kuna, sadurungé kita ana. Aku sumurup yèn samubarang apa waé kang ditindakaké déning Allah, iku bakal lestari ing salawas-lawasé: ora ana kang bisa ditambahi marang iku, lan ora ana kang bisa dijupuk saka iku: lan Allah nindakaké iku, supaya manungsa padha wedi ana ing ngarsané. Apa kang wus kelakon, iku ana saiki; lan apa kang bakal kelakon, iku wis tau kelakon; lan Allah nuntut manèh apa kang wis kapungkur. Pengkhotbah 1:9, 10; 3:14, 15.